
CA ĐOÀN LA VANG TÌNH THƯƠNG

Tôi đi thăm...
TRUNG TÂM CÔNG GIÁO VIỆT NAM
Giáo phận San José, California

Nhân kỷ niệm ca đoàn La Vang Tình Thương 20 năm, Cha Thư gửi đến bài viết về chuyến thăm Trung tâm Công Giáo Việt Nam - Giáo phận San José, CA nơi cũ LVTT từng đến phụng vụ.

Gia đình tôi đã sinh sống ở miền ‘Thung lũng điện tử’ này được mấy thập niên rồi. Tình cờ cuối tuần qua có người bạn cùng binh chủng Không Quân ngày xưa từ Canada ghé chơi, tôi bèn nảy ra ý định mời ông cùng tôi ghé thăm Trung Tâm Công giáo Việt Nam. Thú thật tôi và gia đình đã nhiều lần ghé trung tâm này, khi thì tham dự thánh lễ Chúa Nhật, thánh lễ mừng xuân, mừng quan thầy các hội đoàn, sinh hoạt phong trào Cursillo, cũng như các buổi thắp nến cầu nguyện cho quê hương VN, nhưng chưa một lần tôi nấn ná ở lại để quan sát và hỏi thăm về những chi tiết của cơ sở này. Trong lúc chúng tôi còn loay hoay chụp hình, thì thật bất ngờ, Linh mục Giám đốc Giu-se Nguyễn văn Thư từ trong cửa bước ra, như thói quen hiếu khách, cha nở nụ cười đón hậu đón chúng tôi. Dĩ nhiên,

chúng tôi xin được chụp hình chung với cha trong cái cơ hội ‘ngàn năm một thuở’ này. Cha đã ân cần thăm hỏi chúng tôi, và dĩ nhiên chúng tôi đã không để lỡ cơ hội để xin được phỏng vấn cha. May mắn quá, chẳng những cha vui lòng trả lời mọi câu hỏi, mà còn tình nguyện đích thân đưa chúng tôi vào thăm cái ‘gia sản’ linh thiêng và quý giá độc nhất của giáo dân Việt Nam tại vùng “thung lũng hoa vàng” San Jose, California, Hoa Kỳ này

- Thưa cha, cha được giao làm Giám đốc Trung tâm này bao lâu rồi?

-Thật ra tôi có cái vinh dự đi tìm đất và ký mua cái cơ sở gần 3 mẫu đất này vào ngày 1 tháng 7 năm 1997. Lúc đó tôi đang phụ trách Giáo xứ Saint Patrick, kiêm Giáo xứ ‘Thế nhân’ Việt Nam (cùng ‘share nhà’ với Saint Patrick). Tòa Giám Mục San Jose thấy dưới vùng Orange Nam Cali có Trung tâm CGVN, nên cũng thương tình cho phép chúng tôi tậu mãi cơ sở này, làm như một ‘cái đình làng’ có khả năng quy tụ đoàn con Chúa tha hương, giúp họ chia sẻ buồn vui, tăng trưởng đức tin, bảo tồn truyền thống và văn hóa cộng đồng...

- Việc tậu mãi cơ sở này là hoàn toàn do giáo dân VN ở đây đóng góp, phải không cha?

- Đúng lắm. Qua một cuộc lạc quyên, cộng với số tiền quỹ của Giáo Xứ Thế Nhân VN, chúng ta đã có đủ tiền để lo việc này.

-Vậy thì các sinh hoạt thường xuyên ra sao, thưa cha?

-Căn bản đây là nơi các hội đoàn Công giáo tiến hành tới học hỏi, tĩnh tâm, cũng như các hội ái hữu nhà đạo mình thay nhau tới họp mặt. Đặc biệt vào các cuối tuần.

-Còn ngày thường?

-Tòa Giám mục đã ưu ái cho cử hành thánh lễ vào ban chiều mỗi ngày, nên bầu khí ‘đạo’ cũng khá tưng bừng...

Vừa nói chuyện, cha Giám đốc vừa rảo bước hướng dẫn hai anh em chúng tôi đi về hướng phải, qua một cổng sắt mở đóng theo bánh xe nhẹ nhàng, tay chỉ về hang đá ‘Mẹ Lộ Đức’ ở phía cuối sân (cũng là bãi đậu xe bên trong).

Ông bạn tôi thích thú, suýt xoa :
-Đẹp quá cha ơi. Lâu lắm con mới được chiêm ngưỡng một hang đá tuyệt vời thế này. Ai giúp cha ‘thiết kế’ vậy?

-Cũng là các ‘kỹ sư’ nhà đó thôi. Chắc nhờ Đức Mẹ soi sáng. Bà con từ xa cũng bắt đầu lần lượt kéo tới đây ‘hành hương’ và cầu nguyện. Cho tới nay, đã có dăm sáu chục gia đình xin ghi bảng tạ ơn bên cạnh hang đá. Mong rằng có Đức Mẹ phù hộ, Trung tâm sẽ được chúc phúc và nhất là sẽ quy tụ nhiều khách hành hương hơn.

-Chắc chắn rồi, thưa cha. Nào cha lại cho chúng con chụp chung một pô ảnh nhé. Quý lắm đấy...

-Vậy cha đã sống chết với trung tâm này cả 20 năm rồi?

-Thưa vào năm 1998 thì có cha Đa-minh Đỗ Văn Đĩnh kế vị tôi, rồi sau đó có cha Gio-an Nguyễn Minh Hiền. Mãi tới năm 2011, Đức cha McGrath mới mời tôi về coi trung tâm trở lại, cho tới hôm nay.

-Đức cha có hay ghé thăm Trung tâm thường không ạ?

-Thưa Ngài tới làm phép vào ngày 7 tháng 12 năm 1999. Rồi nhiều lần, vào dịp Tết ta hay lễ Các thánh Tử đạo VN, Ngài cũng tới

Ông bạn tôi được dịp phỏng vấn liên tục :

-Chúng tôi cũng cho đặt tượng 5 vị thánh ‘quan trọng’ của Giáo hội, như thánh Phê-rô và Phao-lô. Nhưng nhìn chéo vào các vị này là tượng Chúa Ky tô, Vua hòa bình.

Cuối cùng, cha Giám đốc mời chúng tôi vào ‘chánh điện’, với nguyện đường chứa được chừng 400 người, nơi các cha tới làm lễ hay giảng tĩnh tâm tại đây. Cha cũng dẫn chúng tôi vào bái chào Chúa Thánh thể nơi ‘Nhà tạm’, nằm sâu phía trong, cạnh phòng ‘mặc áo’. Chúng tôi thấy cách bài trí tổng quát khá giản dị, gọn gàng. Cha cũng cho coi ‘hội trường’ sát ngay vách phía trái, dùng làm nơi thảo luận hay tổ chức các ‘tiệc mừng’ nhỏ, hoặc ‘văn nghệ bỏ túi’ sau thánh lễ.

Trong câu chuyện ròn rã giữa chủ và khách, ai nấy đều thấy ‘ấm lòng’ khi nghĩ tới hoàn cảnh may mắn đầy lạc quan của đoàn con Chúa tha hương tại phương trời này. Trích lời xưa cũ “Cali dễ ở khó về”, cha Giám đốc bông đùa rằng đám nay mai Chúa quan phòng sẽ sắp xếp cho ông bạn vàng của tôi già từ miền đất Canada giá lạnh, để chuyển bến về vùng thung lũng ‘hoa vàng’ đẹp xinh đầy nắng ấm này, để cùng cả cộng đoàn nơi đây không ngừng cất tiếng hát khen cảm tạ Chúa và Mẹ Maria.

Sau khi chia tay cha Giám đốc, chúng tôi còn kéo ra trước hang đá Mẹ Lộ-Đức đọc thêm ít kinh, khẩn nguyện cho quê hương và dân tộc Việt Nam luôn được Chúa giữ gìn và chúc phúc. Cách riêng cho đoàn con lũ cháu nơi đất khách quê người mãi giữ được niềm tin yêu, cũng như sống xứng đáng dòng máu anh hùng của cha ông ngày nào.

San Jose, vào tiết Xuân 2020.
Giuse Thẩm Nguyễn.